

COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak inzake het beroep van X, hierna te noemen appelland, van 12 juni 2008, ontvangen op 16 juni 2008, tegen het besluit van de examencommissie van de Faculteit Economie en Bedrijfswetenschappen (FEB) d.d. 16 mei 2008, waarin naar aanleiding van de uitspraak van het College van Beroep voor de Examens het eerdere besluit betreffende het door appelland behaalde eindcijfer voor het keuzevak 'Norms and Values' in het kader van de bacheloropleiding International Economics and Finance wordt heroverwogen en geen extra herkansing wordt geboden.

In reactie op de uitnodiging van het college om na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk zou zijn, heeft de examencommissie, hierna te noemen verweerster, op 17 juli 2008 laten weten dat de poging om te komen tot een minnelijke schikking gefaald heeft. Hierbij werd tevens verweer gevoerd. De op het geding betrekking hebbende stukken hebben vanaf 22 juli 2008 ter inzage gelegen.

Op 21 augustus 2008 heeft het college een openbare zitting gehouden ter behandeling van het beroep. Daarbij was appelland niet aanwezig. Namens verweerster verschenen X en X. Tijdens de zitting is verweerster in de gelegenheid gesteld haar standpunt nader toe te lichten en vragen van het college te beantwoorden.

Appelland maakt bezwaar tegen het feit dat hem geen onafhankelijke herbeoordeling van het werkstuk en het toegekende punt voor het door hem herkanste werkstuk voor het keuzevak 'Norms and Values' is aangeboden. Appelland stelde tegen het oorspronkelijke besluit van verweerster beroep in bij het college omdat hij problemen heeft met de gevolgde procedure bij de beoordeling van het werkstuk. Deze procedure werd door het college in haar uitspraak d.d. 20 maart 2008 als onzorgvuldig beoordeeld. Appelland is nog steeds van mening dat hij het werkstuk conform het schriftelijk advies van de examiner heeft herschreven en verbeterd heeft – hij voegt in de bijlage van zijn beroep hiervoor opnieuw inhoudelijke onderbouwing aan - en voor de herkansing derhalve meer verdient dan het ook in eerste instantie gegeven cijfer 5. Verweerster geeft in het herziene besluit aan niet over de kennis en kunde te beschikken om commentaar te leveren op de beide versies van het werkstuk. Appelland is derhalve van mening recht te hebben op een objectieve herbeoordeling van het werkstuk en stelt dat de heroverweging van verweerster over de vraag of hem wel of niet een herkansing zou moeten worden geboden niet ter zake doende is, omdat hij daar niet om heeft gevraagd.

Verweerster geeft aan dat op basis van art. 7.12 van de WHW de examiner de bevoegdheid heeft het werkstuk te beoordelen en het eindcijfer te geven, maar dat verweerster de wettelijke bevoegdheid heeft om de goede gang van zaken bij de tentaminering te regelen en te bewaken.

Verweerster vermeldt de procedure tot de totstandkoming van het eindresultaat, gezien de uitspraak van het college d.d. 20 maart 2008, nogmaals te hebben beoordeeld. Het betreffende werkstuk werd door de examiner tweemaal beoordeeld. In eerste instantie werd het door hem als onvoldoende aangemerkt. De examiner baseerde zijn oordeel op twaalf, via e-mail aan appelland ter kennis gebrachte, kritiekpunten.

Deze kritiekpunten hadden zowel op de vorm als de inhoud van het werkstuk betrekking. In de herziene versie heeft appelland het werkstuk op deze punten verbeterd, maar sommige, bij de tweede beoordeling met name genoemde elementen in het werkstuk werden nog steeds door de docent als te mager beoordeeld, zodat het eindresultaat gelijk bleef. De examiner heeft aldus verweerster uitgelegd dat het commentaar op de eerste versie meer summier van aard was dan het commentaar op de tweede versie, omdat een student naar aanleiding van de eerste versie nog moet aantonen te kunnen voldoen aan de bij het vak vereiste leermomenten. Verweerster heeft daarop geconcludeerd dat er geen reden is om het vak te herkansen. Verweerster is van mening dat er geen aanleiding is te veronderstellen dat er bij de cijfervaststelling van het onderhavige vak onregelmatigheden zijn voorgevallen die een tweede beoordeling door een andere docent rechtvaardigen.

Na kennisneming van de gedingstukken, alsmede gelet op het verhandelde ter zitting, acht het college het beroep ontvankelijk en overweegt als volgt.

In zijn uitspraak d.d. 20 maart 2008 constateerde het college dat de beoordeling van het werkstuk plaatsvond op basis van vooraf voor alle studenten op Blackboard bekendgemaakte criteria. Tevens constateerde het college dat de examiner, door middel van schriftelijke terugkoppeling voldaan heeft aan de in art. 5.7 van de Onderwijs en Examenregeling bacheloropleidingen, hierna te noemen: de regeling, opgenomen inzagerecht. Het college constateerde verder dat appelland, gebaseerd op voornoemd commentaar, de gelegenheid tot herkansing van het in het geding zijnde werkstuk heeft gehad. Het viel het college echter op dat beide versies van het werkstuk tweemaal onafhankelijk van elkaar zijn getoetst en dat bij deze toetsingen onderling geen verwijzing heeft plaatsgevonden. Met name constateerde het college dat de docent zijn commentaar op versie 2 van het werkstuk kwalitatief uitvoeriger toelicht dan bij versie 1, - terwijl eigenlijk het omgekeerde verwacht mag worden omdat appelland dan nog de mogelijkheid tot herkansing heeft, - en daarbij zijn kritiekpunten bij versie 1 niet betreft. Het college concludeerde als gevolg daarvan dat geen blijk is gegeven van een begeleiding van het leerproces en achtte derhalve de gevolgde procedure in strijd met de goede gang van zaken tijdens tentaminering. Inmiddels heeft verweerster in het in geding staande besluit uitgelegd waarom de procedure op voornoemde wijze gevolgd is en dat deze procedure deel uitmaakte van het door de examiner beoogde leerproces om een student zelfstandig te leren werken. Het college overweegt dat de examiner conform art. 7.12 van de WHW bevoegd is het tentamen af te nemen en dat verweerster de regels vaststelt met betrekking tot de goede gang van zaken tijdens het tentamen. Artikel 7.61, lid 6 WHW bepaalt dat het beroep kan worden ingesteld ter zake dat een beslissing in strijd is met het recht. Daaruit vloeit voort dat de toetsing door het college beperkt dient te blijven tot rechtmatigheidscriteria, zoals de vraag of verweerster zorgvuldig heeft gehandeld dan wel de vraag of gezegd zou moeten worden dat verweerster niet in redelijkheid tot het onderhavige besluit heeft kunnen komen. Op basis van de uitleg van verweerster dat de wijze van beoordelen juist als zodanig gevolgd is omdat men bij het leerproces juist het oogmerk had een student te stimuleren zelfstandig te werken is het college van oordeel dat verweerster in redelijkheid tot het besluit heeft kunnen komen.

Het college acht derhalve het beroep ongegrond.

Aldus besloten op 21 augustus 2008 door het College van Beroep voor de Examens.

X
secretaris

X
voorzitter